

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklēsiastikē Istorya, Eklogai Apo Tōn Istoryōn
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoreetus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XXVI. De insidiis adversus sanctum Athanasium comparatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

τέττες αὐγάπτα ἀρμοδίως τὸν αὐτὸν φιλανθρώπον. Αἱ διάτης πίστεως τὸν χάριν. Τοσαύτην δὲ πάλαι σέισος Βασιλεὺς τὸν εὐσεβεῖαν κοσμίαν εποιεῖτο Φρεγίδα, καὶ μόνων τῷ ιστορίῳ Πτιμελέμηρον, αἰλαὰ καὶ τῶν οὐφέτερον επιτίθετελέντων, εἰς δύναμιν ταχεικά τε μετέβαλεν. καὶ τῆς τε ἐνεργήτης αἰτάστης ἡ τῆς λαζίου, ταχεῖς δὲ ταῦτας οὐκ τοῦ πλείστης αἰσιασκόλεχων τὰς ήνιας, ἔντες ἀλλαγὴν τὰς δέρχομένες, καὶ τὰ χαλινᾶ μετ' ἱδονῆς πειθομένες, καὶ μισθίζονταν βαρεάδαν, Καὶ μισθεόντες ἐδέλθουν. Καὶ πολέμῳ κρατερόφρονος, οὐκ παλαχθεόπαλαι ισάτη, Εὐκηφόρος ὁ βασιλεὺς εἶνεν εἰκόνη. αἰλαταῦτα μισθεότεροι διὰ πλειόνων διφήμισαν. ημές δὲ τῆς ταχειμένης τοσοίας εχώμενα, ὁ μισθεόπανδιος θρόνος, ταῖς δυτοσολικαῖς φεονίδας ἐν τῇ ψυχῇ αθεσφερεν. Καὶ δέ γε τὸν ιερωσύνην οἴσιον, καὶ μόνον οἰκοδομεῖν εὐχείσλοντο, αἰλαταῦτα τῆς ἐκκλησίας αἰνούτην ἐπεχειρεῖν θεμέλια. τὰς γὰρ δὴ τέτταν ιτάντων αἰσιασκόλιων τούτων μενεγάρουμάτων, παντοδιπάς τυχοφανίας ψυχικοῖς, καὶ ταρστεῖς ἔξιλανον. καὶ γὰρ δηλαδέοντο τὸ φέρον, τὸ πολυθρύλον ἐμένοντο τοῦ εὐσαΐστου τῷ μεγάλῳ δέσμῳ συμπλεκότες. αἰλαταῦτα μισθεόπανδον πύργον μέγιστον τὸν εὐσεβεῖας ψαρούσιν ἐπεχειρεῖν, καὶ ταῖς παντοδιπάσι ταχεικά τε μηχανάς. ἐν συνέθειᾳ δὲ καὶ τηνίδε τὸν τεσταφίδιαν ὡς ἐν μάλιστα διηγήσομαι.

Κεφ. κεῖται.

Περὶ τῆς κατὰ τὴν ἀγίαν οὐθανάσιν τυρευθεῖσας
ἐπειδὴν.

Αλεξάνδρε τῷ θωμασίον επισκόπῳ, δὲ τὸν ἀρεταῖς κατηγορίαις Βλασφημίαν, τοῦ βίου τὸ τέρμα κατειληφότος μὲν μῆνας πέντε τῆς οὐκινάσιας οὐδέποτε, τὸν δὲ ἀλεξανδρέων ἐκκλησίας αἰθανάσιος διεδέξατο προεδείσαν. αὐτῷ πανδέστεν μισθοῖς θείοις μαθήμασιν ἐντράφεις. ἐν ἑκατοντάρχητον ἐκκλησίασι καὶ χορῷ θυρόμηρον αἴξαγατο. ἐπὶ δὲ μεγάλῳ σωμόδω τετέμπερε τῶν αἰτοσολικῶν δογμάτων ἀγάνας αναδέξαμερον, τῷδε μισθοῖς τὸν δὲ αἰλατεῖας εὐφημεῖτο προμάχων. τῶν δέ γε αἰτοσολῶν, ὡς αἰτατωντος, ἐχθρὸς

A Hos quandoquidem pietate excellis, tibi in manum trado. Hos pro tua humanitate complectere. Sic enim & tibi ipsi, & nobis, hac tua fide immensum beneficium praestabis. Tantam omnium qui pietate prediti essent, curram ac solicitudinem Imperator gerezat, quippe qui non suis solum subditis confuleret, sed iis etiam qui aliorum regum parebant Imperio, pro virili parte prospiceret. Hanc ob causam & ipse peculiarem Dei curam ac providentiam expertus est: & cum totius B Europe, & Africa, ac præterea majoris partis Asia habendas regeret, subditos tamen habuit benevolos atque morigeros. Sed & ex Barbaris, aliis sua sponte ei serviebant, alii armis subacti. Ubiique certe erigebantur tropæa, & Imperator victor renuntiabatur. Verum hæc alii pluribus celebrarunt; nos vero institutum opus prosequamur. Ac laudatissimus quidem Imperator euras plane Apostolicas animo versabat. Hi vero qui sacerdotali dignitate prediti erant, non solum Ecclesiam edificare abnuebant, sed ipsa quoque ejus fundamenta subruere conabantur. Eos enim qui juxta Apostolicam doctrinam Ecclesiasticis C administrabant, confitit cuiusque generis calumniis, deposituerunt atque exturbarant. Nam cum famosam illam fabulam adversus magnum Eustathium composuerint, invidia satietas eos non cepit: sed alterum quoque pietatis propugnaculum subruere aggressi sunt, omniesque ad id machinas adhibuerunt. Quam quidem tragœdiam, quoad ejus fieri potest, brevissime exponam.

CAP. XXVI.

De insidiosis adversus sanctum Athanasium comparatis.

CUM admirabilis ille Episcopus Alexander, qui Arii blasphemiam expugnavit, post quinq[ue] menses à Synodo Nicæna vivendi finem fecisset, Alexandrina Ecclesiæ prælatum Athanasius suscepit: vir a puero divinis literis innutritus, & in singulis Ecclesiastici ordinis gradibus summa cum admiratione versatus. Qui cum in magnō illo Concilio Nicæno pro Apostolica doctrina defensione certamen subiūset, à propugnatoribus quidem veritatis laudem retulit: eorum vero qui veritati advertabantur, utpote amulius, hostis atque inimicus exitit.

H ij

Versabatur autem in comitatu eximii
Alexandri, etate juvenis ipse quidem,
sed Princeps ordinis Diaconorum.
Hanc igitur ejus in tuenda veritate a-
lacritatem cum experti essent ii, qui
unigenito Deo bellum inferte decre-
verant; simul atque eum Alexandrinæ
Ecclesiæ gubernaculis admotum esse
didicerunt, ejus præfulatum eversio-
nem esse potentia sua judicarunt. Hac
de causa tale quidpiam machinatur.
Cùm Meletius is quem synodus Nice-
na abdicaverat, motus ac turbas in
Thebaide & per Ægyptum e vicinam
excitare non desisteret, illi conductis
quibusdam ex illius factione, ut suspi-
zione carcerat accusatio, persuadent
iis ut ad Imperatorem contendant,
crimenque confingant, Athanasium
Ægypto vestigal imponere; & aurum
inde collectum, cuidam viro Imperium
invadere meditanti subministrare.
Hac ratione cùm Imperatorem dece-
pserint, efficerunt, ut Athanasius Con-
stantinopolim accerteretur. Qui cùm
venisset, criminum falsitatem coar-
guit: & Ecclesiam sibi à Deo commis-
sionem recepit. Id declarat Imperatoris
Epistola, quam scripsit ad Ecclesiam
Alexandrinorum, cujus extremam
partem hic adscribam.

A έγένετο κύπολέμι@. σωσῆν ἐάλεξανθρώπων πάντων, νεος μὲν ὁν τὰν ἡλικίαν, τε χορεύει τὸν διακόνων πηγέμυθρ@. ταῦτα εἰπεῖ τὸν ιπταμένην τῆς αληθείας προδυμίαν τῇ πείρᾳ μεμαθήκοτες διτῷ μονογρψει θεῷ πολεμεῖν ἐγνωκότες, καὶ γνώντες τῆς αλεξανθρώπων ἐκκλησίας ἑχειλαθέντας εὖσαντας, καλύπτου τῆς Φθείρας διωμάτων ὑπέλαβον τὴν ἀμείνην ἡγεμονίαν. τέττας ἐένεκα τοιόν δέ τι μηχανῆ@. ἐπεὶ μελέτη@ ἐκεῖ@ ὃν οὐ ἔνηκαία σύνοδος ἀπεκήρυξεν, ἐπέρθρε κυκλῶν καὶ ταερίων τὴν τε θηβαΐδα, καὶ τὴν ταύτην πελάζεται αἴγυπτον, τῷ τέττας κασιώτῳ τινας μισθωτάμενον, οὐ οὐ αἰνύποτον τῆς κατηγορείας τὸ Σχῆμα, πέντε σταθμούς βασιλέας δραμεῖν, καὶ συνοφανίαν υφάσαι, οἷς αθανάτιος τελεσεῖ μὲν τὴν αἴγυπτον. τὸ δὲ σιναθρεύομενον γευσίον, αὐδεῖ τινι τυραννίδα κατασκιδαζούση χορηγεῖ. καὶ τὰς βασιλέως δέξαπαλίσαντες ἀκοας, εἰς τὴν κανταντιάπολιν τὸν αθανάτιον ἡγαλον. οὗτος αφικόμενος, διῆλεγχει τῷ κατηγορημάτων τὸ φεδόν, καὶ τὴν θεόθεν εὑχειλαθεῖσαν ἀπέλαβεν ἐκκλησίαν. δηλοῦται ταῦτα διάθεσισι τοῦ βασιλεὺς ποστεῖ τὴν αλεξανθρώπων ἔχραψιν ἐκκλησίαν, ὥν τοτε διάτομον μερος εἶθιστα τῆς ουγρασῆς.

CAP. XXVII.

Epistola Imp. Constantini ad Alexandrinos.

NIHL potuerunt improbi adver-
sus Episcopum vestrum, mihi cre-
dite fratres. Nihil aliud studuerunt,
quam ut postquam tempus nostrum
contriverint, nullum in hac vita ha-
beant penitentia locum. Subvenite
igitur vobis meti ipsi quæso: & amo-
rem vestrum diligite: eos vero qui ve-
stre concordia gratiam dissolvere cu-
piunt, totis viribus persequimini. Et
mentis oculis ad Deum eratis, vos-
metipos diligite. Ego enim Episco-
pum vestrum Athanarium libenter ex-
ceptra. Atque ita allocutus sum, ut qui
persuasum haberem, illum esse homi-
nem Dei.

CAP. XXVIII.

Alio insidie adversus eundem Athanasium.

VERUM nesci quidem impios illos puduit. Sed aliam deuio fabulam compofuerunt, cuiusmodi nullius unquam tragicorum aut comicorum Poetarum commentus est. Accu-

Κεφ. ηζ.
Επισοδίῳ Φ βασιλίων καινοτάτων πρὸς ἀλεξανδρίας.
Ο γένιονταν οἱ πονηροὶ^ν τοῦ Πτολούτου
ὑμᾶς, ἐμοὶ πιστότατε αἰδελφοί γε δὲ
ἔτεον ἑπτακοσίαν, πῶνα κατάστιχον τὰς
ἡμέρας χρόνος, μιθεμίαν χώραν σὺ τῷ ζωῆ
ταῦτη μεταμελεῖας ἔχων. Πτολεμάτας
τούτης ὑμῶν αὐτοῖς ταῦτα κατέ, τὸ φίλτρον τὸ
ὑμέτερον ἀγαπήσατε, καὶ παντούς τούτους
σὺν την τῆς ὑμέτερας ὁμονοίας χάριν ἀφανί-
ζειν Πτολεμαῖας. Καὶ περὶ τούτους ἀπίδοτε,
ὑμᾶς αὐτοὺς ἀγαπήσατε. ἐγὼ γὰρ τὸν ὑμέτε-
ρον Πτολεμόν τὸν αὐτούς τούς μένως ταῦτα
κατέ. Στω τε ταῦτα εφέγγαμε, ὡς ἀγ-
θωπον αὐτὸν ἐναγθεῖν απειτούμενον.

Keφ. ψη.

Αλλ' εδ' έτως οἱ δυσερεῖς ἀνερεύπη-
σαν. ἀλλ' ἔτεροι ἐξύφιναν δέρμα, φ-
ωτούσιον ἐδίειτων πάλαι γεγρυηένων
τεγγωδόποιῶν ἢ κωμωδόποιῶν δέρπαρε.